Nº. 99. Aº. 1841.

ZATURDAG, den 11den DECEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 16 October.

Men verneemt dat de onlangs uit West-Indië teruggekomen en thans te Willemsoord liggende korvet Amphitrite, met 20 dezer buiten dienst is gesteld.

— *Den 20sten.* Wij waren heden morgen niet weinig verwonderd in den Brusselschen *Independant* eenen brief uit Londen aan te treffen van den navolgenden inhoud:

»Macleod is veroordeeld. Er zijn bevelen gegeven tot het vertrek eener vloot naar Amerika.

»De oorlog schijnt zeker. De Consols zijn tot 80 gevallen."

Ofschoon wij niet gelooven, dat iemand onzer lezers eenige bijzondere waarde aan dit berigt zal hechten, meenen wij echter met eenige woorden, het geheel onwaarschijnlijke en zelfs het onmogelijke daarvan te moeten doen zien. Het dagblad, hetwelk dit berigt mededeelt, is Maandag avond ten 5 ure te Brussel verschenen. De tijding is dus uit Londen Zaturdag avond of uiterlijk Zondag vertrokken. Van Zaturdag is zij niet, want gisteren reeds hebben wij de berigten van dien dag ontvangen, en al ware zij nog zoo laat in den avond te Londen bekend geworden, zij zonde ons evenzeer geworden zijn met den *Batavier*, die eerst Zondag ochtend Londen verlaten heeft. De tijding zou dus van Zondag moeten wezen. Doch men vergete niet, dat des Zondags te Londen geene brieven uitgegeven worden, geene brieven vertrekken en vooral dat er geen handel hoegenaamd in effekten is, brengende alle handelaren, makelaars en speculanten dien dag volkomen rustig op het land of ten minste op aanmerkelijke afstanden van de *city* door. De bijvoeging van een prijs der Consols is dus de grootste onzin, en dit alleen ware toereikende om den geheelen brief uit Londen te doen houden voor hetgeen hij is, een *onhandig verzinsel.*

Eén ding alleen is niet onmogelijk, namelijk dat Macleod door de regtbank van Utica werkelijk ter dood is veroordeeld. Maar stellig onwaar is het, dat ten gevolge van dit berigt reeds eene vloot in zee gezonden en nog minder waar, dat daarop de Consols tot 80 gevallen zijn. Onze Brusselsche Confrère heeft zich eene logen van de grofste soort op de mouw laten spelden.

BATAVIA, 11 Mei 1841.

DAG ORDER.

Een met sluwe verraderij gesmede, op vele plaatsen te gelijk met woede uitgebarsten, en het minst te verwachten volksopstand stoorde andermaal de rust op Sumatra; doch onze krijgsmagt heeft dien als met eenen tooverslag bedwongen.

Door gecombineerde manoeuvres was Batipo, het brandpunt van den opstand, spoedig overmeesterd, en de muiterij in hare geboorte gesmoord. De opstandelingen zijn getuchtigd, en de hoofdmuiter, Kalie Radja, nu afgezette regent van Batipo, die zich op genade heeft overgegeven, is naar Java gevoerd om, ver van de graven zijner vaderen, zijn leven in ballingschap te eindigen.

Hebben de opstandelingen ditmaal eene zeldzame vermetelheid in het aanvallen onzer sterkten getoond, de dapperheid der onzen heeft heerlijk uitgeblonken.

De overwonnen trotsche Sumatraan is, schaamtevol, kruipende, den bevelhebber de voeten komen kussen en om genade smeeken; zoo hangt voor den verrader het wraakzwaard aan het einde, en is vernedering de straf voor verwaten hoogmoed.

Kameraden, die met mij trotsch zijt te behooren tot een leger, dat uitmunt in beleid, moed en trouw, dat aanhoudend strijdt en waakt voor de rust van Neêrlands Indië, en zich hoogst verdienstelijk maakt bij Vaderland en Koning; hoe hoog stijgt ons gevoel door het schitterend wapenfeit, hetwelk ditmaal op Sumatra is bedreven, en aan Herman de Ruiter, Claassens, Muller en Osman, en aan Van Speyk herinnert; een feit, zoo roemrijk als eene behaalde overwinning, dat eervolle weerklank vindt in het hart van elken braven en waardig is met gulden letteren in de krijgsgeschiedenis van Nederland te worden opgeteekend.

Slechts een vijftigtal van onze manschap, onder het bevel van den 2den luitenant J. B. Banzer, hield rustig en argeloos post te Goegoer Malintang; onverhoeds wordt het voor de kleine bezetting te uitgestrekt retranchement door duizende, moord en verwoesting ademende, opstandelingen overweldigd.

Onze braven, die ter naauwernood te wapen hadden kunnen snellen, zonder patronen, trekken zich met de bajonet verdedigende, in het reduit, dat nu door de muitelingen, echter zonder beleid, bestookt wordt. De verdediging wordt met bedaardheid en overleg, en met het heldenvoornemen, om in den uitersten oogenblik den brand in het kruid te steken, volgehouden, doch nu dreigt der bezetting hongersnood!

Een aantal dapperen sneuvelt of wordt gekwetst, en het gebrek, gepaard aan vermoeidheid, stelt menigeen buiten gevecht. Aanzoeken bij den braven Banzer, om heimelijk dien hopeloozen post te verlaten, worden des niettegenstaande en bij herhaling afgewezen. Maar nu ziet hij zich achtervolgens door verscheidene inlandsche militairen, die verklaard hadden zich wel dood te willen vechten, doch niet dood te willen hongeren, verlaten.

Het getal weerbare mannen verkleint aanmerkelijk, en tot overmaat van ramp, stelt een slagregen de meeste geweren buiten gebruik.

Na vier dagen alzoo volhard, en zich te vergeefs met de hoop op ontzet gevleid te hebben, besluit de luitenant Banzer, vooraf met zijnen braven kameraad, den officier betaalmeester Keppel, beraadslaagd hebbende, om met zijne getrouwen den post te verlaten, en is het mogelijk te ontkomen.

Maar onder hen zijn drie zwaar gekwetsten; deze braven willen achter blijven om den brand in het kruid te steken, en met de muitelingen te vergaan.

Na den kameraadschappelijken handdruk en een wapenbroederlijk vaarwel, trekt de kleine bezetting uit, begunstigd door eenen donkeren nacht.

Zij verdeelt zich. Deze aftogt gaat gepaard met verschrikkelijke omstandigheden, door wildernissen, rivieren, over hooge rotsen en langs onafzienbare diepten, des daags verscholen en gestadig vervolgd.

Eindelijk wordt de luitenant Banzer, op het oogenblik dat hij aan redding wanhoopt, en van gebrek en ellende denkt te bezwijken, door onze troepen ontmoet, en ziet hij zich met zijne weinige volgelingen wonderbaarlijk gered, behalve zijnen braven kameraad, den officier betaalmeester Keppel, wiens krachten, kort na het verlaten van den post, hem begaven, en die (als ware te Goegoer Malintang keur van oud Hollandsche moed en zelfverloochening vereenigd geweest) op eigen verzoek is achtergelaten geworden.

De muitelingen, nu het reduit geheel zonder verdediging warende, trekken daar binnen, doch bij het kruid brandt de lont, en waken onze drie helden. Eene verschrikkelijke losbarsting getuigt weldra van de edele zelfsoffering en van het gehouden woord.

Brave Schelling (sergeant), Maerien (fuselier) en Sosmito (Javasch fuselier)! Het Indisch leger eert uwe nagedachtenis; te Goegoer Malintang zij een gedenkteeken gestict, en daarop uwe namen geschreven, tot beschaming van den muiter, en tot roemrijke herinnering aan uwe heerlijke daad.

Zijn Exc. de Gouvern. Gener. heeft den 2den luit. Banzer en den, door zijnen offic. hoog geprezen, sergeant van Holy respectivelijk tot 1ste en 2de luitenant, voor verdienste op het slagveld, buitengewoon bevorderd, en daarmede de geheele bezetting voor haar manmoedig gedrag aanvankelijk belooning geschonken. H. D. beveelt mij 's gouvernements tevredenheid te kennen te geven aan de troepen, die ditmaal weder zoo bijzonder hebben uitgemunt, in het algemeen, en den kolonel Michiels in het bijzonder, met bijvoeging, dat zulks ter kennis gebragt zal worden van onzen geëerbiedigden Koning.

Gegeven in het Hoofdkwartier te Batavia, den 5den Mei 1841.

De Gen.-Maj, Komm. van het Indisch Leger,
(*Get.*) COCHIUS.
Voor eensluidend afschrift,
De Kolonel, chef van den gen. Staf,
(*Get.*) PENNING NIEUWLAND.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 16 October.

De *Times* wijdt een artikel aan de jongste Luxemburgsche handelsverwikkelingen, waarin aangedrongen wordt, dat de ware belangen van de Nederlanden, Belgie, ja Duitschland daarin bestaan, zich van de beperkende tarieven van Frankrijk en Pruisen te onthouden, en derzelver handel zoo veel mogelijk open te stellen. Hierna zegt dat blad:

»Met opzigt tot de weigering van den Koning der Nederlanden tot vereeniging van het Groothertogdom Luxemburg met het Duitsche handelsverdrag, kan men het aandeel, dat de Fransche invloed op dat besluit kan gehad hebben, zeker niet voorbijzien. Onderscheiden gebeurtenissen, en inzonderheid het sluiten van het traktaat tusschen Frankrijk en Nederland in het vorige jaar, bewijzen dat de betrekkingen tusschen beide landen veel inniger zijn geworden sedert de troonsbeklimming van den tegenwoordigen Souverein der Nederlanden, en het laat zich verklaren, dat het Haagsche kabinet de mogelijkheid inziet, om deszelfs bezittingen aan den linker-oever van den Rijn in een traktaat

te omvatten, waarvan België mede eene partij zou zijn. Het herstel van een naauw handelsverdrag tusschen Nederland en België zou ongetwijfeld vele thans bestaande moeijelijkheden uit den weg ruimen, alschoon men eene krachtige tegenkanting van den handel van Rotterdam en Amsterdam kan verwachten. Doch indien zulk eene schikking immer, onder de leiding van Frankrijk, wordt voorgesteld dan kan men wel niet betwijfelen, dat de staatkundige gevolgen van zulk een bondgenootschap de voornaamste beweegredenen der staatslieden van dat land zullen zijn.

"In den tegenwoordigen onbeslisten staat van deze gewigtige vraagstukken, kan de invloed van Engeland, zoo die behoorlijk wordt uitgeoefend, sterk werken De handelsvrijheid van de Nederlanden is de hechtste steun van derzelver onafhankelijkheid: en wij gelooven, dat het geene zwarigheid kan inhebben, beide te bevorderen en te bevestigen door het plaatsen van onze eigene betrekkingen met België en Nederland op eenen beteren voet. Indien zulk eene schikking niet voorgesteld wordt, zal het geheel centraal Europa trapsgewijs in twee groote stelsels van handels vereeniging zijn omvat, die beide even vijandig zijn tegen den handel van dit land."

— De stoomboot *Caledonia*, met welke men het berigt nopens den uitslag van de zaak van Macleod verwacht, is nog niet aangekomen. Intusschen heeft men met eene andere gelegenheid tijdingen uit New-York tot 28 September ontvangen, welke van zeer belangrijken aard zijn. Op de grenzen van Kanada heerschte veel gisting. De president Tyler had eene krachtige proclamatie uitgevaardigd tegen alle genootschappen, clubsen en geheime vereenigingen, welke op de noordelijke grenzen bestaan; hij verklaart daarin, dat de Amerikaansche burgers, welke aan onwettige daden deel megten nemen, de hen wachtende straf niet zullen ontgaan, en dat zij, in handen der Britsche autoriteiten in Kanada vallende, op zijne bescherming in geenen deele meer te rekenen hebben. Dit stuk is gedagteekend van Washington, van 25 September. De verbittering op de grenzen was grootelijks vermeerderd tengevolge eener schending van Amerikaansch grondgebied door eene hoop van twaalf of vijftien Britsche dragonders, die de grens overschreden, in den nacht van 19 September, onderscheidene mijlen ver in het graafschap Vermont doordrongen, en in het stadje Antburgh zich met geweld meester maakten van den persoon van zekeren Grogan, een Amerikaansch burger, dien zij op eenen wagen plaatsten en naar de grens van Kanada vervoerden, van waar hij vervolgens naar Montreal overgebragt werd. Deze Grogan was bij de uitbarsting in 1838 een der ijverigste aanhangers van de partij der zoogenaamde *sympathysers*. en wordt beschuldigd van op dat tijdstip onderscheidene gebouwen in brand gestoken te hebben.

Volgens een te Burlington verschijnend dagblad, zou de Heer Grogan eenen wanhopigen tegenstand geboden en zelfs eene wonde door eenen bajonetsteek in de dij bekomen hebben; dit alles schijnt voorgevallen te zijn tusschen middernacht en 4 ure des morgens. Volgens den korrespondent van een New-Yorksch dagblad heeft die aanval plaats gehad ingevolge de bevelen van den Engelschen kapitein Jones, welke op de Britsch-Amerikaansche grenzen een kommando had.

FRANKRIJK.

PARIJS, 17 October.

Men meldt uit Madrid, dd. 8 October.

Zie hier eenige bijzonderheden nopens de gisteren nacht aangewende poging om de jonge Koningin te ontvoeren. Gisteren avond ten 8 ure werden in den omtrek van het paleis eenige geweerschoten gehoord. Het garnizoen kwam terstond onder de wapenen. De generaals Leon en Concha van de aankomst van het regement der Prinses gebruik makende, hetwelk laatstgenoemde had gekommandeerd en dat zeer aan hem was gehecht, beproefde een waagstuk. Zij begaven zich naar het paleis en drongen aan het hoofd van eenige troepen tot in de kamers der Koningin, terwijl het regement der Prinses het paleis hield omsingeld. Gelijk men weet worden de vertrekken der Koningin door hellebardiers bewaakt. Deze boden hevigen tegenstand; zij schaarden zich in de zaal in slagorde, ontvingen de binnendringende detachementen met snaphaanschoten en dreven hen herhaaldelijk terug. Deze tegenstand der hellebardiers gaf de jagers van Luchana den tijd om naar de plaats van aanval toe te snellen, zij drongen door de vensters der benedenkamers en door de keukens in het paleis. Terwijl dit in de kamers van het paleis voorviel waren de omliggende straten het tooneel van onderscheidene schermutselingen. Tengevolge van het duister was de verwarring zoo groot, dat patrouilles der nationale garde op elkander hebben gevuurd. Intusschen snelden van alle kanten troepen aan en schaarden zich voor dat gedeelte van het paleis, hetwelk op de stad uitziet; in de kamers van het paleis begon het voordeel meer en meer naar de zijde der jagers van Luchana over te hellen. De Generaal Leon en Concha trokken alstoen met het eskadron kavallerie der garde en een deel van hunne infanterie langs den weg van Parolo af. De achterblijvende werden ontwapend en gevangen genomen; onder deze telt men verscheiden officieren der garde. Ten half zes ure des ochtends verscheen Espartero, doch alles was reeds tot orde teruggekeerd.

Publicke Veilingen.

Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*,

Door den Vendumeester A. SALOMONS.

Donderdag, 9 December 1841.

Het HUIS en ERF, aan den *Heiligenweg*, met deszelfs ACHTERGEBOUWEN en STEENEN KEUKEN. — *f* 4,900. — *Opgehouden.*

Het bloote ERF, op den hoek van den *Heiligenweg* en *Maagdenstraat*. — *f* 505. — JOHANNA van J. C. KOCH. — Beiden aankomende den Boedel S. F. FLU.

Het HUIS en ERF, aan de *Joden Breeden straat*, aankomende den Boedel P. E. SIMONS. *f* 2,050. — A. F. BLACK qq.

Het HUIS en ERF, op den hoek van de *Graven- en Noorderkerkstraten*, aankomende den Boedel WILLIAM BROUDES. — *Niet geveild.*

Eene KAMER met het daartoe behoorende ERF, aan de *Wagenwegstraat*, voor rekening van den *desolaten* Boedel J. N. DE VRIES GERHARDT. *f* 195 — J. M. MORPURGO.

Door en ten huize van den Vendumeester

M. A. KEIJSER.

Vrijdag, 10 December 1841.

Het HUIS en ERF, aan de *Gravenstraat*, aankomende J. W. FUCHS. — *f* 15,000. — *Opgehouden.*

Het HUIS en ERF, aan de *Weidestraat*, aankomende den Boedel J. M. STORCK. — *f* 4,500. — *Opgehouden.*

Het HUIS en ERF, aan de *Watermolenstraat*, aankomende C. J. VAN WEST. — *f* 1,600. — *Opgehouden.*

Door- en ten huize van den Vendumeester

A. SALOMONS.

Vrijdag, 10 December 1841.

De KOFFIJ-PLANTAADJE *VLUGT EN TROUW*, gelegen aan de rivier *boven Cottica*, met derzelver GEBOUWEN en SLAVENMAGT, &ct., aankomende de Wed. M. A. SALOMONS geb. GOMPERTS. — *f* 5,000. — SOESMAN & DE LEON.

Het HUIS en ERF, aan de *Heerenstraat*, aankomende LIONARONS & Co. — *f* 3,500. — *Opgehouden.*

Het HUIS en ERF, aan de *Rust en Vredestraat*, aankomende den Boedel R. E. SOESMAN. *f* 705. — ELISABETH LEIJDENHOOP.

ADVERTENTIËN.

Dertig Gulden

belooning zal diegene genieten, welke den weggeloopenen Neger *CHRISTIAAN*, bij de ondergeteekenden terug bezorgt.

(41466) GEBRS. BUHK.

J. J. OOIJKAAS Jr.

(43360) heeft ontvangen per het Schip *Aurora*, Kapt. S. Y. PARMA:

Hammen, Pekelvleesch, Rook en Pekelspek in kwart en halve tonnen, Worst, Saucijsjes, Boter, *ingelegde Groenten*, Aardappelen, Haring, Lippen en Keelen, Seltserwater, Jenever, Patent en Lijn Olie, Witlood, Pruimen, Corinten, Rozijnen, Amandelen, Broodsuiker, Zoete Olie, HAVANAH *SIGAREN*, *WASKAARSEN à f* 1.50 't ℔, Zijden en Vilten HOEDEN, Vriesch Bont, Boekjes Linnen, Haarlemmer Gingangs, *ONDER ONS der meest gezochte patronen*, geweefde Onderbroeken en Borstrokken, Zijden en Katoenen Kousen en Sokken, Zijden, Katoenen en Cabretlederen Handschoenen, Printers, Jaconets, Neteldoeken, Kamerdoek, Cambriqs, Schotsch Batist, Iersch Linnen, Zijden en Mousseline de Laine Shawls, Garen Echarpes, alle soorten SCHOENEN, gewerkte Bloemen, Rosé-, Paille- en Blaauwe Crep, HANGLAMPEN, Lamp Glazen en Ballons, Presenteer Trommels, Soesmanden, Zeep, Macasser Olie, Gosmatiques, Waslicht, Balboekjes, Gouden Oorbellen Terronnières, BLOEDKORALEN, extra SCHEERMESSEN, Parapluï's, Koperen Lampetkommen en Kannen, Voorloopketels, Waschbekkens, Fonteintjes, alle soorten *SPIJKERS à 20 Cts.* 't ℔, en eene menigte meerdere GOEDEREN.

(43363) De ondergeteekende met *ultimo* December zijne *AFFAIRE* liquiderende, zal in de maand Januarij aanstaande, zijne nog voorradige *KOOPMANSCHAPPEN*, op Vendu verkoopen.

Intusschen zijn de GOEDEREN zijner nog wel geassorteerde Winkel, tegens *verminderde prijzen* à *CONTANT*, UIT DE HAND TE KOOP.

J. BRONKHORST JUNIOR.

J. M. POLAK

Zadelmaker,

gedurende een tijdvak van ruim *zes* Jaren, bij nu wijlen den Heer J. M. STORCK werkzaam geweest — en thans woonachtig in de *Heerenstraat*, naast de Drukkerij van de Erven BRINK; recommandeert zich aan het geëerd Publiek, tot het maken en repareren van *ZADELS, TUIGEN, REISKOFFERS, VALIEZEN, MATRASSEN* en *BREUKBANDEN, het bekleeden van RIJTUIGEN, KANAPES, STOELEN* en verder al hetgeen tot dat vak behoort: met belofte van eene *prompte* en *civile* bediening.

(43364)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, Z. M. Brik *PELIKAAN*, onder bevel van den Luitenant ter Zee 1ste klasse IPPIUS FOCKENS, van Nickerie, hebbende 12 dagen reis; heeft in Zee gepraaid het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten, gaande naar de Coppename ter inlading van Hout.

Den 7den, de Nd. Am. Brik *Mexican*, Kapt. Adna Bates, van Boston; hebbende 24 dagen reis.

Idem, het Schip *Nicolaas Witzen*, Kapt. J. F. Lange, van Amsterdam; hebbende 38 dagen reis.

Den 9den, de Engelsche Schoener *Lady of the Nigt*, Kapt. J. J. Marschall, van Demerary, hebbende 6 dagen reis; Passagier: de Heer H. J. de Jonge.

UITGEKLAARD.

In het Neder district *Nickerie*.

Den 19den October, het Schip *Equator*, Kapt. J. C. Kunst, naar Rotterdam, lading: 168 vaten Suiker en 10 vaten Rum (1200 gallons.)

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.